

ВОДГУК

на аўтарэферат дысэртацыі

І.І. Сацукевіча

«УРБАНАНІМІЯ МІНСКА (1793–1991 гг.)»,

прадстаўленай на суісканне вучоной ступені кандыдата гістарычных навук па спецыяльнасці 07.00.02 – айчынная гісторыя

Дысэртацыйнае даследаванне І.І. Сацукевіча «Урбананімія Мінска (1793–1991 гг.) з'яляецца грунтоўнай працай па дадзенай тэме, значнай з'явай у айчыннай гістарыяграфіі. Горад Мінск – самы вялікі горад на тэрыторыі нашай краіны, на працягу XIX і XX стст. ад губернскага горада вырас у сталіцу еўрапейскай дзяржавы. Гісторыя Беларусі адлюстравалася ў назвах плошчаў, вуліц, завулкаў, мікрараёнаў, усіх унутрыгарадскіх назваў г. Мінска. Не выклікае сумненняў актуальнасць дадзенай тэмы. Вывучэння працэса ўтварэння ўрбанонімаў сталіцы мае выключнае значэнне для розных аспектаў жыцця сучаснага горада: ад развіцця турызма, да практыкі надавання назваў новым аб'ектам, што павінна адбывацца на падставе добрага разумення спецыфікі г. Мінска, яго гісторыі.

Даследаванне І.І. Сацукевіча будзеца на падставе шырокай базы дакументальных крыніц, а таксама аналізу гістарыяграфіі пытання. Некаторыя крыніцы ўпершыню ўводзяцца ў навуковы зварот, або атрымалі новыя трактоўкі. І.І. Сацукевічу ўдалося сфармуляваць цэласную канцэпцыю, якая тлумачыць структуру і змены ва ўрбананімічным ландшафце г. Мінска. Відавочна, што падыходы суіскальніка навуковай ступені, а таксама яго методыка даследавання могуць быць выкарыстаны для аналізу ўрбананіміі абласных гарадоў Беларусі (Брэста, Гомеля, Гродна, Віцебска і Магілёва), а таксама раённых цэнтраў, што з цягам часу дазволіць гаварыць аб нейкіх агульных для нашай краіны падыходах да надання ўнутрыгарадскіх назваў, вызначыць рэгіянальную спецыфіку.

На аснове глыбокага аналізу розных аспектаў урбананіміі Мінска канца XVIII – канца XX стст. аўтар аргументавана выдзяліў наступныя этапы: *першы* (1793–1865 гг.); *другі* (1866–1916 гг.); *трэці* (1917–1944 гг.);

чацвёрты (1945–1991 гг.). У якасці заўвагі выказваем прапанову назваць гэтыя этапы для іх лепшага разумення і зручнасці выкарыстання ў навуковых мэтах.

Адзначаем вялікі аб'ём прааналізаванага суіскальнікам у дысертцыйным даследаванні факталагічнага матэрыялу, а таксама значную для кандыдацкай дысертцыі колькасць публікацый па выніках даследавання: 8 – у навуковых выданнях з пераліку рэкамендаваных ВАК Рэспублікі Беларусь для апублікавання вынікаў дысертцый, 36 – у зборніках навуковых артыкулаў і матэрыялаў канферэнцый у Беларусі і за яе межамі. Актуальнасць і навуковая навізна дысертцыйнай працы не выклікае сумненняў.

Структура дысертцыі пабудавана лагічна, усе раздзелы даследавання звязаны паміж сабой, адлюстроўваюць самыя важныя аспекты тэмы, якія вывучае дысертант. Дасягнута мэта дысертцыйнага даследавання – выяўлены асаблівасці фарміравання і трансфармацыі ўнутрыгарадскіх назваў Мінска ва ўмовах сацыяльна-эканамічных і грамадска-палітычных змен у 1793–1991 гг.

Пастаўленыя дысертантам задачы выкананы ў поўнай меры, што падцвярджаюць выкладзеныя ў аўтарэфераце вынікі даследавання. Афармленне аўтарэферата адпавядае актуальным патрабаванням ВАК Рэспублікі Беларусь. Даследаванне прадставляе сабой выкананую на высокім узроўні самастойную навуковую працу, аўтар якога варты прысуджэння вучонай ступені кандыдата гістарычных навук па спецыяльнасці 07.00.02 – айчынная гісторыя. Выказваю згоду на размяшчэнне водгука на сайце ДНУ «Інстытут гісторыі НАН Беларусі».

Кандыдат гістарычных навук,
дацэнт, дацэнт кафедры кадравай палітыкі
і псіхалогіі кіравання Акадэміі кіравання
пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь



В.М. Папко

